

ZPRAVODAJ FESTIVALU ...PŘÍŠTÍ VLNA/NEXT WAVE...

TSUNAMI 02

20/09/2018 — WWW.NEXTWAVE.CZ

Úvod jako obrázek

Nextka jako by se nechumelilo. Tvrdil jsem. Když jste vylezli první dva dny festivalu z divadla, museli jste venku postřehnout babí léto. V následujících dnech má ale přijít podzim, nejkuli zima. Až dvanáct stupňů má být v pátek. To zrovna bude Peter Gonda se svými neherci představovat utopickou imaginaci obyvatel Prahy v inscenaci A.T.I.S.M.I.A. Hovory o počasí jsou jedněmi z nejtragičtějších strategií, jak vést konverzaci. Sám si tedy představuji utopického Pražáka, kterak s jiným utopic-

kým Pražákem vede následující dialog:
 Utopický Pražák 1: Cos včera viděl?
 Utopický Pražák 2: Divadlo. Ale řeknu ti, změnilo se. Oproti minulému tejdnu... je úplně...
 Utopický Pražák 1: Chceš říct...
 Utopický Pražák 2: Přesně.
 Utopický Pražák 1: Tak to abych si vzal...
 Utopický Pražák 1: ...teplé spodní prádlo?
 Není třeba, vevnitř vartuje obecnost. V Paměti bylo našlapáno tak, že na Petřském náměstí vyrostl písek...

Utopický Pražák 2: No měl jsem na mysli spíš...
 Utopický Pražák 1: Deštník? Šicí stroj?
 Utopický Pražák 2: Opletal?
 Utopický Pražák 1: Hladce, obrace.
 Tak nezapomeňte — koukejte se chovat alternativně!

— Dominik Melichar —

FOTO: ANNA HLADKA

Bloudění krajinou vnější i vnitřní

FOTO: ANNA HLADKA

Tu informaci o apokalypse vlastně ani není třeba znát předem. Je to obecný obraz, s nímž se v různých obměnách setkáváme ve filmech, v knihách — a občas i v realu, například v krajinách po požáru. Taková krajina zůstává nějak podivně černobílá nebo bíločerná a špatně se v ní dýchá. K všelijakým pachům přibývá nepříjemný pocit kolem žaludku a přímo fyzický pocit, jak se nám plíce plní spáleninou a kouřem.

Performance **Tamura**, která zahájila jubilejní Next Wave, výše popsané pocity umocňuje a nabízí divákům možnost prožít si apokalypsu na vlastní kůži. I když tohle virtuální peklo samozřejmě zdaleka neodpovídá skutečným pocitům a vjemům, fantazie udělá své, stejně jako falešné vzpomínky. Kdoví, zda to nejsou vzpomínky na budoucnost.

Ve vysokém sále Alfreda ve dvoře se daří ozvěně. Když vstoupíme a usedneme

na dřevěnou lavici, je ozvěna stále přítomna. Jako by do sebe nasávala zvuky našich kroků, dechu, tlumeného hovoru a pak je postupně vracela zpět do hlediště. V pozadí širokouhlé úzké plátno, nalevo na ploše video, napravo audio. Výrazové prostředky známé, mnohokrát použité, ale stále fascinující ve svých možnostech a sugestivitě. Dvě ženy nalevo pomocí dvou meotarů a připravených kreseb a artefaktů (tvůrkyně projektu Tereza Bartůňková a Nataša Mikulová) animují to, co v přímém přenosu sledujeme na plátně. Obrazy stvořené částečně z komiksových postav (té základní a patrně jediné „dosud živé“, tedy vojina Tamury, kráčejičho zdevastovanou krajinou bůhvíkam). Kresby krajiny v celkovém pohledu a v detailech, které jako by ji mapovaly v okamžicích mezi mrknutími očí, se chvílemi proměňují až do makrozáběrů buněčných struktur či fantasmagorických obrazců. Ty — v hlavě poutníka rozžhavené

sluncem — střídavě vytvářejí negativ a pozitiv, ale téměř vše zůstává v černobíle. Jen chvílemi je přidán filtr, který zbarví krajinu do sieny či do červená.

Je to příběh, není to příběh? Snad ano, příběh poslední cesty končící kdesi uprostřed krajiny, zbavené identity. Když Tamura překoná nejrůznější nebezpečí vnější (napadení vlkem) i vnitřní (halucinační obrazy z minulosti i z fantazie vyvolané strachem a tísní), umírá. Nebo se jen stává součástí entropie krajiny?

Zatímco do kuchyně obou animátorek není příliš vidět, na druhé straně plátna se nám nabízí variabilnější podívaná. Tři „výrobci zvuků“ (Jan Čtvrtník, Michal Bednář a Jan Nedbal) realizují zvukový

plán představení nejen pomocí počítače, ale i různých originálních nástrojů, jejichž zvuk se zmnožuje a zesiluje ozvěnou, a také vlastními hlasy do mikrofonů. Hned na počátku zhlédneme na zemi umístěné čtvercové „ohrádky“, v nichž je sytký materiál různých kvalit. Hlavní z tvůrců sound designu umocňuje sugestivitu obrazů zvuky, které evokují pohyb Tamury. Vzdechy, hlasitý dech a pak kroky ve čtvercích, podobající se chůzi po šterku, skaliskách, spálené zemi, suché trávě či vodě. Kombinace zvuků stejně jako obraz evokuje proměny terénu i pocitů vyčerpaného vojína, jeho vnitřní svět, vědomý i nevědomý, naplněný existenciální tísní i dravou mimovolnou touhou přežít, ale také

zvuky umírajícího světa, ať jsou to ozvuky bitev, umírání lidí a zvířat, krákání havrana na troskách civilizace či zvonek umíračku z kostela, který se zjevil bůhvi odkud.

Tvůrčímu autorskému týmu se podařilo vytvořit opravdu podmanivý obraz (vizuální i zvukový), v němž si citlivější divák prožije pocity beznaděje v bezpečí hlediště. Je to ovšem představení na hranici — jak už tomu často v Alfredovi ve dvoře bývá. Divákovi může vlastní fantazie umocnit pocity až do nesnesitelná.

— Jana Soprová —

Každý život je jen brusinka v čokoládě

FOTO: NADAN POJER

Druhý večer 25. ročníku festivalu ...příští vlna/next wave... patřil 19. září 2018 politické gastronomii. Stará aréna Ostrava přivezla do undergroundového sklepení Studia Paměť projekt herce Lukáše Adama a režiséra Pavla Gejguše *Pekingská kachna*. Tak trochu jiná tradiční čínská lahůdka v tak trochu jiné restauraci...

Znáte recept na pekingskou kachnu? Opeřené oškubete, vykucháte a natřete směsí sójové omáčky, cukru a černého rýžového octa. Pod kůži napumpujete vzduch, aby se pěkně oddělila od masa, a kachnu pověsíte za krk na pár hodin někam do sucha. Pak do ní nalijete horkou vodu a tělo na oprátce zavěsíte do pece. Poté, co se asi 40 minut za pravidelného otáčení zevnitř dusí a zvenku peče dozlatova, můžete

křehké maso servírovat. Moment. Neměli jste ji nejdřív podříznout?! Vítejte v Číně!

Soudě podle informací z internetu prošel dokumentární politický kabaret *Pekingská kachna* od prvního uvedení proměnou. Avizovaný akt s krvavým masem v první části inscenace se na scéně Studia Paměť nekonal a diváci mohli veškerou pozornost soustředit na poetickou výpověď.

FOTO: NADAN POJER

FOTO: NADAN POJER

Text *Krveprolití* napsal čínský spisovatel a básník Liao I-wu v bezprostřední reakci na zmasakrování demonstrantů na náměstí Nebeského klidu 4. června 1989. Tvůrci ho vložili do úst postavě neznámého muže, kterého zná celý svět z několika filmových záběrů. Číňan s nákupními taškami v ruce stojí den poté ráno proti koloně tanků a brání jim opustit místo činu. Lukáš Adam, stylizovaný do onoho anonymního hrdiny, se oddělil od projekce. Litanie s naléhavým refrénem vyzývá k pláči a popisuje zvěrstva režimu a osobní pocity jeho budoucí oběti. Adam ji servíruje do diváků se zvrtným výrazem studenta filozofie, který byl právě konfrontován s realitou a pronikl až k jejímu jádru. Naléhavost střídá s udivenou rezignací a chladnou samozřejmostí, bez velkých gest. Hlavou mi bleskne tvář Jana Palacha. Lukáše Adama doprovází robotickými pohyby čtyřčlenný sbor herců a hereček. Interakce a strnulé nepřírozené úsměvy sjednocují výrazně rozdílné typy do unifikované masy. Čínská zeď ignorace a slepé poslušnosti. „Ty bezcitné stroje se ani nezachvějí.“ Jen Asiat Michal Sikora, označený páskou s nápisem „pozorovatel“, s mírně servilní úklonou nespustí ze zatčeného hrdiny krysí pohled. Přestrojení zatčeného soudruha do stejnokroje zakončí operace pilou a kleštěmi. Symbolický akt přerodu mohl být osudem onoho muže před tankem.

Druhá část pro dva herce klade na hlavního aktéra větší nárok a má jisté slabiny. Příběh z knihy od Liao I-wu *Hovory se spodinou* o kanibalismu během hladomoru v Číně po tzv. Velkém skoku může překvapit hlavně obsahem a politickým kontextem. Náhodné setkání dvou mužů nad čajovým servisem je v podstatě monologem Lukáše Adama, o poznání méně přesvědčivého

než v předchozím výstupu. Šokující fakta podává Sikorovi s civilním výrazem, ale právě uvolnění, přirozenost tu poněkud chybí. Od definitivního přerodu z pózy nahněbeného starce do role odosobněného vypravěče se linka vyprávění drží v podstatě v jedné poloze. Trochu rozpačitý kontrast k velkému finále.

Závěrečná scéna symbolizuje mediální obraz Číny tak, jak se ho komunistická vláda snaží oficiálně prezentovat. Life is a Cabaret. Flitry, stejné křečovitě úsměvy, výprodej z Broadwaye, český herec Made in China Michal Sikora. Za tím vším ekonomický růst, postavený na bezostyšném kopírování cizích nápadů. Reklamní spoty na bezkonkurenčně levné produkty, za něž v sériové výrobě pokládají život úderníci, živení v dětství bílým jilem. Kolik jich padne za krtečka? Adam v kostýmu vrchního kabaletiera s cynickým nadhledem losuje z mísy čísla. O současných obětech to ale není. Diváky atakuje příběhy jednotlivců z celkem 202 přiznaných obětí události na náměstí Nebeského klidu. Respektive těch několika šťastlivců, jejichž smrt vešla do dějin. Za zbytek zazní pouze závěrečný výčet čísel, promítnutých na stěnu s kadencí kulometné střelby. Každý život je ostatně jen brusinka v čokoládě, kterou vám protagonista obloukem hodí do klína. Symbolické pojítka události roku 1989 se sametovou revolucí v Československu korunuje imitace prezidenta Zemana. Kdepak zůstala soška „vábici“ kočky Maneki Neko, která se mihla scénou v úvodu? A „cary masa sežral pes, ale i v psím břiše ještě pláčeš dál!“.

— Veronika Boušová —

FOTO: MIREK DAVID, ARCHIV NDM OSTRAVA

Pod obraz...

S LUKÁŠEM ADAMEM (STARÁ ARÉNA OSTRAVA: PEKINGSKÁ KACHNA)

1. Máte doma nějaký obraz? Od koho, jaký, proč?

Ha, jen jeden z IKEA s mostem, stromy a mlhou, byl to dárek k narozeninám. Takže odpověď zní: Ne.

2. Co si myslíte o zoologických zahradách?

O kus příjemnější než cirkus. Ale nechodím tam ani tam. Žiju v 18metrové garsonce, záviděl bych zvířatům prostor.

3. Co jste dělal ve svých 25 letech v září?

Jsem v nevýhodě, v 25 jsem zatím zažil jen půlku září. A aktuálně odpovídám na jednu anketu. Nechcete červenec?

Divadlo na cucky, Olomouc — Michal Hába: Opletal

ÚRYVEK ZE SCÉNÁŘE

FOTO: LUKAS HORKY

Ondra: Ano, politické divadlo dnes v hojně míře používá právě prostředky, jako je provokace, která může vypadat například tak, že je divákovi dopředu oznámeno, o čem ta inscenace je, takže je zbavena veškerého překvapení, napětí a podobně, nebo je naopak nesnesitelně natahována, retardována a podobně — zkrátka, lze provokovat nejen obsahem, jako je odsun sudetských Němců nebo znevažování života a obětiny Jana Opletala, ale i formálně, tzn. absencí zajímavých jevištních metafor, nebo jejich totální devalvací, neadekvátností zpracování tématu (jako je například využití žánru detektivky) nebo naprostým pokažením samotného žánru (jako je například detektivka bez napětí). Anebo pokažením samotných scénických přechodů jejich totální nesynchronitou.

Růžena: Je ovšem třeba dodat, že nefunkční divadelní přechody můžou být zároveň vykládané jako metafora nefunkčních dějinných přechodů v české historii, protože tato inscenace se logicky musí zabývat českou historií, nedej bože českou identitou, aby mohla říct cosi i k současnosti. Jedná se v podstatě o oslavu oněch slavných českých osmičkových roků, jako je rok 1938, 48, 68, což má souvislost i s obětinou Jana Opletala, až na to, že Opletal umřel roku 1939. Nebo bil zabit roku 1939.

Adam: Prokrindapána! Vražda! Pomoc! Přechod! Funky! Koufostroj! Hudba! Změna světla! Vašku!/ nebo: Záněte, co to jako mělo bejt? To prostě

nejde, to odporuje všem pravidlům detektivky — jakože přijde *deus ex machina* a v podstatě všechno řekne, to prostě nejde. Porušili jsme snad jiná pravidla, no porušili, a jasně snad všechny. Svrchníková byla hysterická, i když detektivka nepoutá k případu nic než vzrušení ze hry a není do něj citově involvovaná, ale ona je prostě hysterka. Pak jsme porušili ještě to a to pravidlo, jasně třeba dosud neznámý jed, jako v případě chlebičků, oukej, ale nijak jsme to nerozmázli, ale třeba přemíra tajných chodeb — vidíte tu nějaký tajný chodby? Ne. A vy sem najednou pošlete nějakýho Palacha jako *deus ex machina*, a přitom to dokonce hrajete sám a s loutkou, to už přestává všechno.

Pod obraz...

S PETEREM GONDOU (PETER GONDA A KOL.: A.T.I.S.M.I.A.)

FOTO: ARCHIV P. G.

1. Máte doma nějaký obraz? Od koho, jaký, proč?

Vlastním obraz „Shoot something for me!“ (2008) slovenskej výtvarníčky Jarmily Mitrikovej, ešte z obdobia, kedy študovala maľbu na VŠVU. Obraz mi nikde na žiadnej stene nevisel, odkedy som ho od Jarmily zakúpil, vždy bol v jej ateliéroch/skladoch. Zaujímavé, že sa pýtate, pretože po takmer osmich rokoch riešime jeho prevoz. Je na ňom autobus, lišky a vlna červenej, zltej a fialovej farby.

2. Co si myslíte o zoologických zahradách?

Konceptu ZOO nerozumiem a niesom fanúšik ani návštevník.

3. Co jste dělal ve svých 25 letech v září?

Vo svojich 25 rokoch som dokončoval magistra Kognitívnych vied na bratislavskom Matfyz, štartoval komunitný server Sanchez/Multiplace.org, rovnako ako archiv streamov Slovenskej filharmonie,

a vysielal v študentskom rádiu Tlis. Aj napriek množstvu aktivít bol rok 2008 deliriozný a temný, a začínal som byť unavený z Bratislavy.

Program

20 ČT

DUP39

20.00 Divadlo na cucky, Olomouc — Michal Hába: Opletal (pražská premiéra)

Dokumentární drama znejistující v otázkách národní identity.

Téměř detektivní pátrání tří herců zkoumajících na příběhu autentické osobnosti principy národní identity i příčiny našich historických komplexů.

REŽIE: MICHAL HÁBA, VÝPRAVA: ADRIANA ČERNÁ, HRAJÍ: RÚŽENA DVORÁKOVÁ, ONDŘEJ JIRÁČEK, ADAM JOURA.

21 PÁ

PETROHRADSKÁ KOLEKTIV

20.00 Peter Gonda: A.T.I.S.M.I.A. (premiéra)

Inscenace, vytvořená s neherci, která zkoumá utopickou imaginaci obyvatel Prahy.

Je pravda, že naše schopnost představit si jiné budoucnosti, rozdílné společenské a ekonomické systémy, které by byly spravedlivější, je narušena? Je snadnější si představit konec světa než konec kapitalismu? Je utopie nadávkou? Co si myslí obyvatelé Prahy? A jak to přeložit do nedramatické inscenace?

REŽIE: PETER GONDA, DRAMATURGIE: DOMINIKA ANDRAŠKOVÁ, HUDBA: MICHAL ČAB.

21.30 Koncert HRB/BOL

DJ Bol a Bolka, metamoderní laptopové duo z Bratislavy. Ve svých performativních cyklech zhudební sebevědomou nevirtuozitu, žánrovou promiskuitu a extramuzikální hluk. Po delší pauze přicházejí se svým čtvrtým cyklem Beatbox, trapové haiku, nanuky a mražená zelenina.

22 SO

VRANÉ NAD VLTAVOU — PERLA, AREÁL BYVALÝCH PAPIŘEN

od 16.00 Slunečné odpoledne v BAO (Bambušek Ateliér Otevřený)

Za obrazem před obrazem nikdo nesmí stát, jinak nebudou hrát... už jdu... Přijďte se občerstvit do mališského svatostánku Tomáše Bambuška. Autor kromě malovacího explikačního aktu nabízí jídlo, projíždku na lodi, hudbu a ohraničenou přítomnost...

SRAZ V 16.00 NA HLAVNÍM NÁDRAŽÍ V PRAZE, SPOLEČNÝ ODJEZD DO VRANÉHO NAD VLTAVOU, PŘÍJEZD NA MÍSTO A ZACÁTEK PROGRAMU 17.00. DOPORUČUJEME TEPLÉ OBLEČENÍ.

19.00 Tomáš Bambušek: Smaragdový kohout (premiéra)

P.O.P. Performance of Painting.

Polétavý pták nešetřící barevností svého oděvu, symbolizujícího výjimečnost, ušlechtilost a „pýchou“. V performanci autor obdařen vějířem smaragdového kohouta rozpoutá tradiční malovací akci, během níž se suchý obraz přetváří skrze živou vějířovou malbu do vlny zářících olejových tónů. Vše bude zakončeno výtryskem a spektakulární tečkou.

23 NE

DIVADELNÍ VÝLET DO LIBERCE

16.00 odjezd z Prahy do Liberce Krutý krtek: Odsunutí

Divadelní procházka prostorami, která jsou v Liberci spojena s poválečným odsunem sudetských Němců.

Vydejme se na procházku po místech, kde samozvaní příslušníci Revolučních gard prolévali krev prokazatelných antifasistů. Příběhy, na které se mělo zapomenout, příběhy, na které Češi nejsou pyšní, a příběhy, které ještě nikdo nikdy nevyprávěl. Pojďme je sdílet!

KONCEPT A REŽIE: KRUTÝ KRTEK, HRAJÍ: DIANA ČÍCMANOVÁ, ADAM KUBIŠTA.

HRAJE SE VENKU ZA KAŽDÉHO POČASÍ, KAPACITA JE OMEZENÁ, INFO NA WWW.NEXTWAVE.CZ.

24 PO

ULICE STARÉHO MĚSTA

od 18.00 Krutý krtek: Expedice

Divadelně dobrodružná bojovka o samizdatu pro skupiny pět hráčů.

Čeká vás akční, cca dvouhodinová cesta po Starém Městě pražském, na níž budete muset řešit rozmanité úkoly, které prověří vaši duševní i fyzickou zdatnost a schopnost týmové spolupráce. Hra vás vtáhne do světa, kde svoboda slova je jen tiché přání a kde každá kniha, každé slovo podléhá cenzurnímu dohledu.

KONCEPT A REŽIE: KRUTÝ KRTEK, SCÉNOGRAFIE A KOSTYMY: KAROLÍNA KOTRBOVÁ, DRAMATURGIE: BORIS JEDINÁK, HRAJÍ: ANNA SCHMIDTMAJEROVÁ, MIKULÁŠ ČÍZEK A STUDENT I DAMU.

HRAJE SE PŘEVÁŽNĚ VENKU, ZA KAŽDÉHO POČASÍ, KAPACITA JE OMEZENÁ, INFO NA WWW.NEXTWAVE.CZ.

25 ÚT

DUP39

20.00 Divadlo X10 — Ondřej Novotný: Teritorium

Od soumraku do úsvitu ve velmi blízké budoucnosti. V srdci Evropy. Crash! Něco se musí stát. Změna. Strach. Obrat smete všechno. Co to je všechno?

Na půdorysu antické tragédie Agamemnón vystavěl Ondřej Novotný precizní vivisekci dědičné viny a osobní i společenské zodpovědnosti. Mezi ostrými dialogy se vynořují stíny těch, které jsme chtěli vytěsnit a kteří nám věští „stoleté kurvení duše“. Je možné se ještě očistit? Fire!

TEXT: ONDŘEJ NOVOTNÝ, REŽIE: JAN FRIČ, DRAMATURGIE: DAGMAR RADOVÁ, VÝPRAVA: MARTIN CHOCHOLOUŠEK, LIGHT DESIGN: JARO REPKA, HUDBA: MYKO, HRAJÍ: LUCIE ROZNETINSKÁ, MARIE ŠVESTKOVÁ, JAN GRUNDMAN, HÝNEK CHMELAR, TOMÁŠ PETŘÍK.

26 ST

(A)VOID FLOATING GALLERY

20.00 Apolena Vanišová a Petr Krusha: Kračun

Divadelní instalace nebo elektromechanická objektová performance spojující nové technologie a vyjadřovací prostředky tradičního divadla. Kračun je asociativní kompozice inspirovaná slovanskou legendou boha slunce a zobrazující otisky starých svátků propisující se do dnešní městské neutěšenosti.

KONCEPT A REALIZACE: APOLENA VANIŠOVÁ A PETR KRUSHA.

21.30 Koncert Jan Burian ml.: Lemurijské kalifonie

Jednoduché souzvučky, pravěké etudy a variace. Dostat se skrz svěbytné elektronické nástroje k podstatě hudby...

Jan Burian je hudební skladatel a zvukový designer, zakládající člen hudebních projektů tyto alba a Kyklos Galaktikos.

27 ČT

STUDIO PAMĚT

Představujeme Absintový klub Les a ostravskou undergroundovou scénu.

17.00 Absintový klub Les, Ostrava — Jan Balabán a Ivan Motýl: Bezruč?!

Scénické čtení.

V centru stojí střet démonického, výsostně uměleckého vidění světa a úřednické mašinérie života i dějin. To vše se pak bolestně promítá do nejintimnějších rovin lidského prožívání, jakým je nenaplněný milostný cit uznávaného poety a jeho osudové lásky. Literát Vladimír Vašek roste jako člověk vzpouzející se i znovu hledající původní milostné i básnické nasazení.

ÚČINKUJÍ: PŘEMYSL BUREŠ, JAKUB CHROBÁK, ZUZANA TRUPLOVÁ, IVAN MOTÝL A JESKYNNÍ MALÍŘ BENDA.

19.30 Absintový klub Les, Ostrava — Tomáš Vůjtek & Jan Gajdica: Slávek Novák aneb Příběh opravdového herce, který se opravdu stal (pražská premiéra)

Je to hra o nás? Hra o tom, kým jsme byli, nebo snad o tom, kým pořád ještě jsme? Hra Tomáše Vůjtky je inspirována skutečným příběhem úspěšného českého herce, který se v roce 1949 dobrovolně stal spolupracovníkem STB, ikonou režimu, který již minul a který se možná nevrátí... V tomto podzemním muzikálu se mluví, zpívá i tančí. Vše je podáno s humorem, ze kterého mrazí.

TEXT A REŽIE: TOMÁŠ VŮJTEK, SCÉNA A KOSTYMY: ELLI MOTYLOVÁ, CHOREOGRAFIE: STANISLAVA SCHUPPLEROVÁ, HUDBA: JAN GAJDICA, HRAJÍ: PŘEMYSL BUREŠ, KOSTAS ZERDALOGLU, VOJTĚCH ŠTĚPÁNEK, SABINA MUCHOVÁ A DALŠÍ, DOPROVÁŽÍ: LESNÍ ORCHESTR JANA GAJDICI.

KLUB FAMU

21.30 Koncert: MC Zuzka feat. Fish Crash

MC Zuzka, jedna z nejlepších fiale MCs v Čechách, přichází s novým projektem doplněným o živou kapelu Fish Crash. Energicky osobitý rap říznutý kytarami a bicími. Muzika, co má nejen názor, ale i koule!

28 PÁ

DIVADLO KOMEDIE

18.00 Divadlo U stolu, Brno — Lucius Annaeus Seneca: Thyestes (pražská premiéra)

Hra, která nebyla dosud nikdy v češtině uvedena.

Nejčernější ze všech Senecových černých tragédií. Kruté drama, v němž není místo pro slitování a odpuštění, vypráví o pomstě Atrea, krále Argu, bratru Thyestovi.

SENECOVU TRAGÉDII PŘELOŽILA: EVA STEHLÍKOVÁ, KONCEPT A REŽIE: FRANTIŠEK DERFLER, HUDBA: ZDENEK KLUKA, ÚČINKUJÍ: PETR ŠTĚPÁN, JAN KOLÁŘIK, EVA NOVOTNÁ, JIRÍ M. VALÚŠEK, FRANTIŠEK DERFLER, NA BICI DOPROVÁŽÍ: ZDENEK KLUKA.

20.00 Pocty SOMA

Lidské tělo budiž pochváleno.

Od roku 2003 organizátoři festivalu ...příští vlna/next wave... každoročně vyslovují a veřejně prokazují Pocty v šesti kategoriích. Během slavnostního večera v choreografii Martina Talagy převezmou poctěné osobnosti zrcadlové masky navržené výtvarníkem a divadelníkem Petrem Niklem. Ceremoniál je přístupným všem.

(A) VOID FLOATING GALLERY

15.00 Apolena Vanišová
a Petr Krusha: Kračun

Divadelní instalace nebo elektromechanická objektová performance spojující nové technologie a vyjadřovací prostředky tradičního divadla. Kračun je asociativní kompozice inspirovaná slovanskou legendou boha slunce a zobrazující otisky starých svátků propisující se do dnešní městské neutěšenosti.

KONCEPT A REALIZACE: APOLENA VANIŠOVÁ A PETR KRUSHA.

DIVADLO KOMEDIE

16.00 a 18.00
Studio Rote — Ondřej Škrabal:
Zjevení pudla (premiéra)

„Proč mě nikdo neupozornil, že trik s bílým pudlem se změnil na trik s pudlem černým?“ Monolog z herecké šatny těsně po nepovedeném představení Goethova Fausta. Monolog člověka, který se pohybuje na neznatelné hranici divadla s vnějším světem a ztrácí schopnost rozeznat, v čem je zlo. Monodrama Zjevení pudla bylo napsáno přímo pro herce Martina Pechláta, který se s ním po několika letech vrací do divadla, kde ztvárnil své nejocenenější role.

TEXT A REŽIE: ONDŘEJ ŠKRABAL, KOSTÝMY A LOUTKY: TEREZA HAVLOVÁ, HUDBA: AID KID, PRODUKCE: JAKUB RÁLEK, HRAJE: MARTIN PECHLÁT.

KAPACITA JE OMEZENÁ, ÚČAST MOŽNÁ
POUZE PO PŘEDCHOZÍ REZERVACI,
INFO NA WWW.NEXTWAVE.CZ.

19.00 Kolonie — Elfriede Jelinek:
Vztek (premiéra)

Epos o motoru lidstva.

Karikatura proroka Mohameda na titulní straně časopisu byla zámkou pro mstu, která vyvrcholila teroristickým útokem na redakci časopisu Charlie Hebdo. Byl to útok na lidskou svobodu? A co na to ten „druhý bůh“? Kdo rozhodne o tom, který z bohů je ten opravdový? Diváme se na internetu na popravu zajatců dobrovolně, nebo nás k tomu nutí náš vztek? Rozdělujeme se na „my“ a „oni“ a vztekáme se.

HRU ELFRIEDE JELINEK PŘELOŽILI MARC LUSTI A LIBOR HUBÁLEK, REŽIE A DRAMATURGIE: LUCIE FERENZOVÁ, VÝPRAVA: ANDRIJANA TRPKOVIČ, LIGHT DESIGN: JAN HUGO HEJZLAR, HUDBA: LO/VE, HRAJÍ: MARKÉTA DVOŘÁKOVÁ, KRISTÝNA FREJOVÁ, ANITA KRAUSOVÁ, JINDŘIŠKA KRIVÁNKOVÁ.

21.00 Koncert Lo/ve

Duo Lo/ve, za nímž stojí výtvarník a hudebník Pavel Ptáčník a herečka Markéta Dvořáková, je aktivní od roku 2013. Elektrická kytara s looperovými efekty tvoří spolu s bicími a stylizovaným vokálním projevem surový zvuk, pod nímž se skrývá velký cit pro psaní písní.

DIVADLO KOMEDIE

16.00 Krutý krtek: Romské pohádky

Červená karkulka, Šípková Růženka, Bajaja... Kdo by neznal aspoň jednu českou pohádku. Ale kolik znáte pohádek romských? Inscenace kombinuje krátká vtipná vyprávění pherasuňi paramisi a hrdinské pohádky vítěziko paramisi. Součástí představení budou také tradiční romské písničky, hrané a zpívané živě.

NA MOTIVY POHÁDEK ZACHYCENÝCH MILENOU HÜBSCHMANNOVOU, KONCEPT A REŽIE: KRUTÝ KRTEK, HRAJÍ: ANNA SCHMIDTMAJEROVÁ, TOMSA LEGIERSKI.

18.00 Petr Nikl, Miroslav Černý:
Vlnění (premiéra)

Vizuálně hudební improvizace

Petr Nikl buzuki zpívá a hrátky s objekty, Miroslav Černý rozličné nástroje.

20.00 François Laruelle,
Aleš Čermák: On the Black Universe
(premiéra)

Aniž by věděl proč, je člověk, jenž si s sebou nese Vesmír, odsouzen ke Světu a k Zemi. A ani Svět či Země mu nemohou sdělit důvod: jen Vesmír mu odpovídá svou černí a mlčením. (François Laruelle). Koncept vychází z textu francouzského filozofa Françoise Laruelle, jehož projekt ne-filozofie si klade za cíl vrátit do lidského myšlení nesmírnou bezpředmětnost. Je výzvou k radikálnímu obnovení lidského, jako toho, jehož počátkem je Černá, Tma. Součástí večera bude uvedení publikace *On the Black Universe*.

AUTOR KONCEPTU: ALEŠ ČERMÁK, PŘEKLAD: JAN MOTAL, TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE: MICHAL ČÁB.
POZOR: UPOZORŇUJEME, ŽE V PŘEDSTAVENÍ BUDE POUŽIT STROBOSKOP.

21.00 Koncert Aid Kid

Nepřehlédnutelný zástupce pražské elektronické hudební scény staví živé sety na improvizaci vlastních tracků, ve kterých kombinuje emotivní beats a gradující struktury.

DIVADLO KOMEDIE

od 18.00 Petr Krusha
rozsvítí Komedii

Přijďte se podívat, jak znovuotevřená Komédie svítí. Instalace, která reaguje na váš pohyb, se uskuteční v různých prostorách divadla.

19.00 Petr Krusha: Touch/Dotek
(premiéra)Vášeň/Zloba/Něžnost/Prst/Nadro/Těsný/Škrtit/
Lechtat/Lizat/Kousnout/Škrábat

MULTImediální instalace, performance, mluvené a zpívané slovo.

KONCEPT A PERFORMANCE: PETR KRUSHA, ZVUK: AKITAYRA, PETR KRUSHA, HLAS: EMOTIV.

21.00 Koncert DekadentFabrik

Pro festival připravují DekadentFabrik nové skladby a speciálního hosty. Opět zazní elektronika a s ní se proplétající žily hlasu lidského, hlasu flétny, ostré kytary a dunivého, někdy pláčícího kontrabasů. O co v životě jde? O tanec, zapomnění, nabídnutou cestu do snu, chaosu, ve kterém ztraceni nalezneme sami sebe a něčí nohy.

Festival podporují:

MINISTERSTVO
KULTURY

Mediální partneři:

Radio Wave
Český rozhlas

divadlo.cz

Dramaturgie a konceptce: Lenka Dombrovská, **produkce:** Oskar Hulec, **PR a guestservis:** Tereza Linhartová, **grafická podoba ročníku 2018:** Petr Kněžek (www.sillysilly.cz), **Tsunami:** Dominik Melichar.
Festival pořádá z. s. Příští vlna za podpory Ministerstva kultury ČR, Hlavního města Prahy a Dopravních podniků Praha.

www.nextwave.cz